

Sygn. akt II AKa 245/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Anna Kalbarczyk

Sędziowie: SA – Ewa Jethon

SA – Zbigniew Kapiński (spr.)

Protokolant: – sekr. sąd. Aleksandra Duda

przy udziale prokuratura S. L.

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2021 r.

sprawy

V. K., syna F. i S. d. M., ur. (...) we wsi S. obwód T. na Ukrainie

oskarżonego o czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 marca 2020 r.,

sygn. akt VIII K 207/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

I. zwalnia oskarżonego V. K. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 245/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 10 marca 2020 r.,
sygn. akt VIII K 207/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
	<p>1. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia w szczególności art. 7 kpk w zw. z art 4, 410 i 424 § 1 i 2 kpk przez nie wzięcie pod uwagę całokształtu ujawnionych okoliczności w toku rozprawy głównej i dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego V. K., a także zeznań świadków, w szczególności znajdujących oparcie w pozostałym materiale dowodowym w sprawie poprzez sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oraz prawidłowego rozumowania ocenę materiału dowodowego na niekorzyść oskarżonego, a także poprzez pominięcie przez Sąd przy dokonywaniu ustaleń faktycznych części istotnych okoliczności wynikających z przeprowadzonych dowodów, a korzystnych dla oskarżonego - co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia przez poczynienie błędnych ustaleń co do sprawstwa oskarżonego i co prowadziło do bezzasadnego przypisania winy oskarżonemu;</p> <p>2. rażąca niewspółmierność kary przez nieuwzględnienie przesłanek stanowiących o możliwości zastosowania nadzwyczajnego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

	złagodzenia kary zgodnie z art. 60 § 2 pkt 1 kk, gdyż w przedmiotowej sprawie nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutów za zasadne lub niezasadne.		
<p>Całkowicie chybiony, bezpodstawny i w istotnej części wadliwie formalnie zredagowany jest zarzut obrazy przepisów postępowania zawarty w pkt 1 petitum omawianej apelacji.</p> <p>Skarżący w treści tego zarzutu wymienił jako rzekomo naruszone przepisy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4, 410 i 424 § 1 i 2 k.p.k. ale w treści zarzutu oraz w uzasadnieniu apelacji nie wskazał w jaki konkretnie sposób te wymienione przepisy k.p.k. zostały naruszone przez Sąd meriti oraz, że owa obraza mogła mieć wpływ na treść wyroku.</p> <p>Nie można zaakceptować stanowiska autora apelacji, że Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy art. 7 k.p.k. dokonując dowodnej a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego V. K., a także zeznań pozostałych świadków. Zdaniem Sądu Apelacyjnego od profesjonalnego podmiotu jakim jest adwokat nie tylko można ale należy wymagać wykazania przy zarzucie obrazy art. 7 k.p.k. w czym konkretnie przejawia się dowolność oceny wymienionych w treści zarzutu dowodów. Obrońca oskarżonego w treści omawianego zarzutu wymienił wprawdzie wyjaśnienia oskarżonego jako dowód, który został przez Sąd dowolnie oceniony ale odnosząc ten zarzut także do zeznań świadków nie wymienił konkretnie</p>		

żadnego z nich. W treści zarzutu wskazano również, że dowolność oceny wymienionych dowodów nastąpiła „poprzez sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oraz prawidłowego rozumowania ocenę materiału dowodowego na niekorzyść oskarżonego” ale zarówno w dalszej treści zarzutu jak również w uzasadnieniu nie skonkretyzowano tych bezpodstawnych twierdzeń, co czyni omawiany zarzut bezpodstawnym. Zaznaczyć także należy, że Sąd orzekający w danej sprawie nie dokonuje oceny dowodów „na korzyść”, czy też „na niekorzyść” oskarżonego, lecz czyni to w taki sposób aby ocena określonych dowodów respektowała w pełni zasadę ich swobodnej oceny zawartą w art. 7 k.p.k.

W przedmiotowej sprawie, mając na uwadze treść wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, jak również sposób oceny tych dowodów przedstawiony w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, należy uznać, że dokonana przez Sąd Okręgowy ocena wyjaśnień V. K. jak również zeznań przesłuchanych świadków nie zawiera błędów natury faktycznej i logicznej, w pełni respektuje zasady wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, a w związku z tym zasługuje na akceptację ze strony Sądu odwoławczego.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się również obrazy art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych części istotnych okoliczności wynikających z przeprowadzonych dowodów, korzystnych dla oskarżonego. Odnosząc się do tak zredagowanej tej części omawianego

zarzutu stwierdzić należy, że aktualnie art. 410 k.p.k. może być naruszony wówczas gdy Sąd meriti pominie przy analizie i ocenie określone dowody lub też wówczas gdy pominie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych określone dowody, które wcześniej w procesie ich analizy i oceny uznał za wiarygodne. W sprawie niniejszej żadna z tych sytuacji nie występuje bowiem z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika w sposób jednoznaczny, że wszystkie istotne dowody i okoliczności zostały przez Sąd I instancji rozważone i ocenione i te dowody, które obdarzono walorem wiarygodności stały się podstawą dokonanych ustaleń faktycznych.

Zważyć także należy, że skarżący nie wskazuje w treści zarzutu konkretnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne dowodów, które zostałyby pominięte przez Sąd przy dokonywaniu ustaleń faktycznych.

Sąd meriti nie dopuścił się również obrazy art. 424 k.p.k. gdyż pisemne motywy wyroku spełniają wszystkie wymogi formalne określone w tym przepisie i pozwalają na dokonanie pełnej i prawidłowej instancyjnej kontroli wydanego w przedmiotowej sprawie orzeczenia.

Za całkowicie chybione i bezpodstawne uznać również należy kwestionowanie przez skarżącego ustaleń faktycznych odnośnie sprawstwa oskarżonego i twierdzenie, że są one błędne.

Obrońca oskarżonego nie wskazuje w tym zakresie żadnych merytorycznych i przekonujących argumentów podważających ustalenia Sądu meriti, które wbrew twierdzeniom skarżącego są trafne

i mają pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. W treści dowodów brak jest jakichkolwiek podstaw aby rozważać i przyjąć, że oskarżony działał w stanie silnego wzburzenia usprawiedliwionego okolicznościami. Wywody autora apelacji dotyczące omawianej kwestii mają wyłącznie charakter polemiczny, gdyż nie znajdują żadnego oparcia w treści materiału dowodowego. Uznać również należy, że podnoszona przez skarżącego okoliczność dotycząca stwierdzonego zaburzenia osobowości oskarżonego nie ma wpływu zarówno na treść ustaleń faktycznych dotyczących sposobu działania V. K., jak również na kwestię wymiaru kary w aspekcie podstaw do zastosowania instytucji nadzwyczajnego jej złagodzenia określonej w art. 60 § 2 pkt 1 k.k.

W aspekcie kwestionowania przez autora apelacji dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych należy również stwierdzić, że w tym zakresie skarżący w poszczególnych częściach swojego pisma zawarł rozbieżne stanowiska i w istocie dokładnie nie wiadomo czy obrońca kwestionuje sam fakt zadania ciosu nożem przez oskarżonego pokrzywdzonej, czy zamiar z jakim działał, czy też brak ustalenia, że oskarżony działał w warunkach silnego wzburzenia określonego w art. 148 § 4 k.k. przy założeniu, że przedmiotowy cios nożem został jednak przez V. K. zadany.

W ocenie Sądu odwoławczego całkowicie chybiony i bezpodstawny jest również zarzut rażącej niewspółmierności kary zawarty w pkt 2 petitum przedmiotowej apelacji. Wbrew twierdzeniom skarżącego w stosunku do

oskarżonego nie wystąpiły okoliczności uzasadniające zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary określonej w art. 60 § 2 pkt 1 k.k. Nie można również zaakceptować stanowiska obrońcy oskarżonego, że orzeczona wobec V. K. kara 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności nosi cechy rażącej surowości w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Jak wynika bowiem z utrwalonego orzecznictwa zarówno Sądu Najwyższego jak również Sądów Apelacyjnych dotyczącego omawianej kwestii, o rażącej niewspółmierności kary można mówić wówczas gdy występuje wyraźna, istotna, „bijąca wręcz po oczach” różnica pomiędzy karą orzeczoną przez Sąd I instancji a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowo zastosowanych dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 k.k. Oznacza to, że do uwzględnienia zarzutu określonego w art. 438 pkt 4 k.p.k., który ma charakter ocenny może dojść wówczas gdy łącznie spełnione są dwa warunki: występuje owa wyraźna, istotna różnica pomiędzy karą orzeczoną przez Sąd meriti a tą jaką powinna być orzeczona w instancji odwoławczej oraz gdy zostanie stwierdzone, że Sąd I instancji naruszył dyrektywy wymiaru kary, co może nastąpić poprzez pominięcie przez Sąd określonych okoliczności łagodzących lub obciążających lub też nie nadano tym okolicznościom właściwego znaczenia. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie występuje bowiem wobec oskarżonego V. K. orzeczono karę w granicach dolnego ustawowego zagrożenia określonego w art. 148 § 1 k.k., zaś z tej części pisemnych

motywów zaskarżonego wyroku, która odnosi się do wymiaru orzeczonych kar jednostkowych oraz kary łącznej wynika w sposób jednoznaczny, że Sąd Okręgowy w sposób bardzo wnikliwy i wszechstronny rozważył wszystkie okoliczności występujące w przedmiotowej sprawie i nadał im właściwe znaczenie. Na stronach 25 – 28 uzasadnienia wyroku rozważono zatem w sposób właściwy i prawidłowy aspekt wymiaru kary za oba przypisane oskarżonemu czyny.

W tym zakresie trafnie uznano, że czyn określony w pkt 1 aktu oskarżenia cechuje się wysokim stopniem winy oskarżonego oraz bardzo dużym stopniem społecznej szkodliwości, zaś do okoliczności łagodzących należy zaliczyć jedynie fakt wybaczenia oskarżonemu przez pokrzywdzoną.

Mając na uwadze wskazaną treść rozważań Sądu meriti i zawarte w nich stanowisko, Sąd odwoławczy uznał, że jest ono trafne i przekonujące i brak jest podstaw do zmiany wyroku w omawianym zakresie.

Sąd Apelacyjny akceptując w pełni dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, przyjętą w wyroku kwalifikację prawną w zakresie obu czynów, orzeczone kary jednostkowe i karę łączną oraz pozostałe rozstrzygnięcia Sądu meriti uznał, że brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku bądź też jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Wnioski

<p>1. zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów</p> <p>ewentualnie</p> <p>2. uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Trafność i zasadność rozstrzygnięcia Sądu meriti odnośnie ustaleń faktycznych, przyjętej kwalifikacji prawnej oraz wymiaru orzeczonej kary i jednoczesny brak podstaw do uchylene zaskarżonego wyroku skutkowały bezpodstawnością wniosków zawartych w pkt 1 i 2 apelacji obrońcy oskarżonego.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p><u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u></p>		
<p><u>1</u></p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<u>W całości</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.	
Trafność i zasadność rozstrzygnięcia Sądu meriti przy jednoczesnej bezpodstawności podniesionych przez obrońcę oskarżonego zarzutów odwoławczych skutkowałą utrzymaniem w mocy zaskarżonego wyroku.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.	
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.	

4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
V. K.	pkt III	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa z uwagi na jego sytuację materialną i brak dochodów.

7. PODPIS

<u>1.3</u> <u>Granice</u> <u>zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego V. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W całości		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres</u> <u>zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana